

En grundelig och märkvärdig wisa,
som handlar om svenska flottans
uttog emo...

Ingelberg, Henric.

1700-1829 81 Cg Br. 1788

1788

INGELBERG

V. G. Sa

Kist.

(130)

1700-1829

1788

Örebro 1791

En
Grundelig och Märkwärdig

Si s a ,

Som handlar om Swenska
Flottans uttog emot
Ryska Magten,

Samt

Swad sig tildrog under Actionen den
17:de Julii 1788.

En Riksdag i Stockholm nu
börjader år 2c.

Siunges som: Et tusend sjuhundrade sextiotre 2c.

Uti enfaldighet sammanfattad af en Corporal af
Kongl. Calmare Regemente wid namn

Henric Ingelberg,

Den 26 Martii 1789.

Tryckt i Örebro, MDCCXCI.

Exemplaret kostar 6 Ransl.

I.

En Riksdag i Stockholm nu börjader är,
Alt efter Kong Gustafs bud och begär,
At dit skulle samlas hwar redelig Swenskt, Jag
tror det blir några från Utrikes gränst.

2. På elloftwa när åttonde hundrad man
skref, Jannarii den tjugondessette det blef,
Den dagen af Konungen påbuden är, **Uck!**
Hjelten i himmelen kom och blif när.

3. Jag menar den dagen upskuten han blef,
At wänta på några, som ej har hindt dit,
Om de war otrogne det wet intet jag, Det
wet Gud som domen i händer nu har.

4. O! himmelske Herre, du store Monark,
Blif du hos wår Konung och hans hjerta
starkt, Där Riksherrar sitta hwar uti sit
rum, Så lät ej den redelige sitta där stum.

5. **Uck!** Swea Barn frukta och wörda din
Gud, Glöm aldrig at lyda och hålla hans
bud, Gud hotar at straffa den olydig är
Och innerlig ondskä i sinnena här.

6. Gud nåde oss alla wår synd är så stor,
Det sir nog den HErren i högdene bor, At
han nödgas straffa med Landsplågor tre, När
han ingen bättring hos folket får se.

7. Den första war hunger som hwar länna
fick, Den andra war kriget som där efter
gick; O! människa ropa til Gud det är bäst,
Han afwände dese, och smittosam Påst.

8. Wårt Swea Land uti stor ångslan är
stadd, Til hwem sku wi oss hålla, som är

så fast, Jo, Skyndom til vår Gud, som all
ting förmår, Uthjelpa oss alla wäl detta undgå.

9. Knåfallom för HERran som oss hafwer
gjordt, Til sit Fosterfolk och til sin färsjord:
Uck! bedjen med tårar af hjerta och grund,
Han wille förlåta oss vår stora synd.

10. O! HERre Gud Fader war Swea folk
blid, Gänd oss snart en säker och hugnelig
frid, At wi må låssjunga och prisa dit werk;
Påt fienden skåda at du är så stark.

11. Hwad Konungen tackes befalla är rätt,
När det til Guds ära befrämjas allt slätt,
Samt Fäderneslandet til hägn och försvar,
Din ängel beware wår huldaste Far!

12. Wäl mins jag de ordres från Konungs
gens hand De lydde Marchera til Carlscro-
na strand. Wi tänkte oss alla hemkomma
igen, Men döden åtskiljer båd' wån och owån.

13. Wi blefwo upståldte med Kronans ge-
wår, Och Chefen Ulf-Fursten war före oss
dår Ordres angifwa och delning blef gjord,
Därefter på slupar wi gingo om bord.

14. Wi reste då bort ifrån hustru och barn,
De önskade oss lycka wi lemnade qwar, Mång
gråtande moder med tårar på kind, Och bar-
nen de ropte, Uck! Fader kom hem.

15. Wi känne stor ängslan när hustrun med
gråt, Samt många små barn, som med frul-
ton och lät, Beskåda wår bortgång, kan hända
också, At wi wid hwarandra ej mer tala får.

16. Men det må ej hjelpa ty fatte wi mod
Och tänkte uppå Eden, som wi hafwe gjordt,
At tjena wår Konung med trohet och flit,
Som Swenska Soldater wi wåge wårt lif.

17. Wi

17. Wi lyste wårt ankar på Carlsrone fiel
Både dagar och nätter wårt skepp löp så snält,
Sju Ryfke skepp möttes som gick bide wind,
Wår Flotta hon swängde dem aldeles in.

18. Wi gjorde oss klara och lagade til, En
god frukost tänkte wi Ryfkarne ge, Strax
kom en Ryff Herre til wår Chef och ber,
Uck! nådige Hertig släpp fram oss med frid.

19. Med femton stott hålsade han uti rad,
Med åtta stott swarades honom därpå: Wår
kurs blef då sätter åt Finlands grund, Til
ankars gick alla wid Hangö udde.

20. Där fiel wi först spörja at ofrid war
gjord; Ty Konungen kom med transporterne
stor, Misnöje betyggar at wi hafwa släpt, De
Sju Ryfka skepp som wi förr hade mött.

21. Sen lyste wi ankar med lika godt mod,
Wår resa til Reswel i hogen då stod: Två
Fregatter fångat som staden då såg, Des
namn Jerislaves och Häktor försant.

22. Som detta påserat den åttonde dag
I Julii en Tisdag rått oss til behag, Vi
några Prowiant-skepp se'n lade wi an, Wid
Sweaborgs fästning wi gingo i hamn.

23. Här war wi ej mera än dagarne tre,
Som Swenskar mot fienden wåga wårt lif,
Wår skepp woro klara at segla där hän, På
hafwet at möta wår store owån.

24. Wår store Krigshjette af Öbderman-
land, Bewiste sin kärlek och tapperhet all,
Allt för sina Bröder och kårt Fosterland Med
Guds hjelp bewiste sin segrande hand.

25. Om natten för slaget wid påß flockan
tolf, Et undersamt tecken af himmelen kom,

Jag såg som en stjerna från luften nedbrann
Rätt öfver vårt Orlogs-Skepp Gådernesland.

26. Om morgonen sågo wi skeppen så tätt,
Man räknade styrkan til trettiosex, Som kom
med förlig wind uti ett fullt traf, Och tänkte
at fälla oss alla i qwas.

27. Men det är wist sant som Gud talat
har sjelf, Ej hjälper at många utrustas i fält;
Ty segren från högden Gud sänder til den,
Som tagit Seger-Fursten Jesum til wän.

28. De raske Köhl-Herrar samt Herrar-
ne all, Förmanade folket hwar uti sit kall,
At troget arbeta och wäl lägga an, Som
Dejon och Björnät den Ryß gripa an.

29. Den sjuttonde Julii tro jag säger sant,
Om morgon helt tidigt då solen uprann, Wi
woro all klara med luntor i brann, Wi blef-
wo anståndte hwar uti sit runt.

30. Klockan fyra börjades buler och gny,
At watnet ur hafwet flög högt up i sky, Och
kulorne lepp om hwarandra så snällt, Som
werade intil den mörkaste qwäll.

31. Under de sju timar som detta påstod,
Ettundra fyrtilåtta Swenske män dog, Tre
hundrade aderton bleferad blef, Prins Gu-
staf det Skeppet och fångert bortgick.

32. Nu får man beskåda hwad fienden mist,
Tusfhundrade man, som straxt dödsposten fick,
Förutan de skeppen som gingo i qwas, De
människor singo neg widlöftig graf.

33. Tolf Röska Skepp saknade Gråggen med
gråt, När han med stor ångslan från oss segla
bort; Ty Swenska stångkular, rundkular och skrå,
Slog sönder hans stänger samt mastar och ror.

34. Et

34. Et skepp i Actionen wi fingo igen, Ula-
dislaves som Sarinnan det nämnt, Commen-
deuren het Berger en Herre så bald, Med-
lad hos vår Hertig båd wimpel och flagg.

35. Den dagen därefter wi gingo i hannin
Med glädje, at Gud hade hulpit oss fram;
Men tänk i hwad wända mång broder då
låg, På Sweaborgs fästning de uphafdes då.

36. Ack! jämmer och plåga man där skåda
fick, När man til de sjuka i sjukrummen gick,
På somlig war borto hans arm eller ben,
Ja, somlig fått mindre och några fått mer.

37. Min ögon de rinna när jag ser mig om,
Och finner mång Enka befunden i sorg, Och
barnen som klaga vår fader är död, Hwem
skal oss nu hjelpa och skaffa oss bröd.

38. Men trösten nu eder, ty Gud lofwat
har, At wara de wärnlöfas hjelp och försvar;
Ty ingen från Honom ohulpeu har gädt,
Som all sin förtrostan til Honom har satt.

39. När nu de små löpa och nåra sig fram,
O! människa öppna en gismilder hand, Den
hungriga mätta, den nakna du klåd; Men
snubba dem intet, ty Gud all ting sir.

40. Nu fick wi först tidning som lydde alt-
så, At Ryken i Hangö med nio skepp låg,
Och upbränt en stor by het Tåktom wid namn,
Och lade i aska alt hwad han där fann.

41. Den andre September som då fölgde
på, En del folk från Skeppen på Galerer går,
En del och landwägen tåga rätt brätt, Wid
Ewärmynde samlades hela den fläck.

42. Där blef då et läger af Infanterie,
Samt Finska Dragoner och Artillerie, Sche-
bäckes,

bäckar, Galerier, Barkaser så mång, Som
antrade alla bredwid på en gång.

43. Nu Ryssen i sinne och tankar beslöt, Att wi
skole lidit stor hunger och nöd, Han tänkte at
ingen wäg mera där fans, Som våra transpor-
ter kunde löpa fram.

44. Men detta hans rådslag slog aldeles
felt; Ty wägen at Lappwik upletader blef,
Från Jungfrusund löpo de små Skeppen snällt,
Och förde oss spisning båd' morgon och qwäll.

45. Två Rysska Fregatter har fattadt det
hopp, På den wägen stänga vårt goda fram-
lopp, Herr Ankarswård skickade Sluparne
sju Och pissade Ryssen där aldeles ut.

46. Nu är detta slutat nu rese wi hän,
Landwägen som fortast til Helsingfors, Där
Wi blefwo emottagne til Garnizon, Nopem-
ber den tionde gick wi om bord.

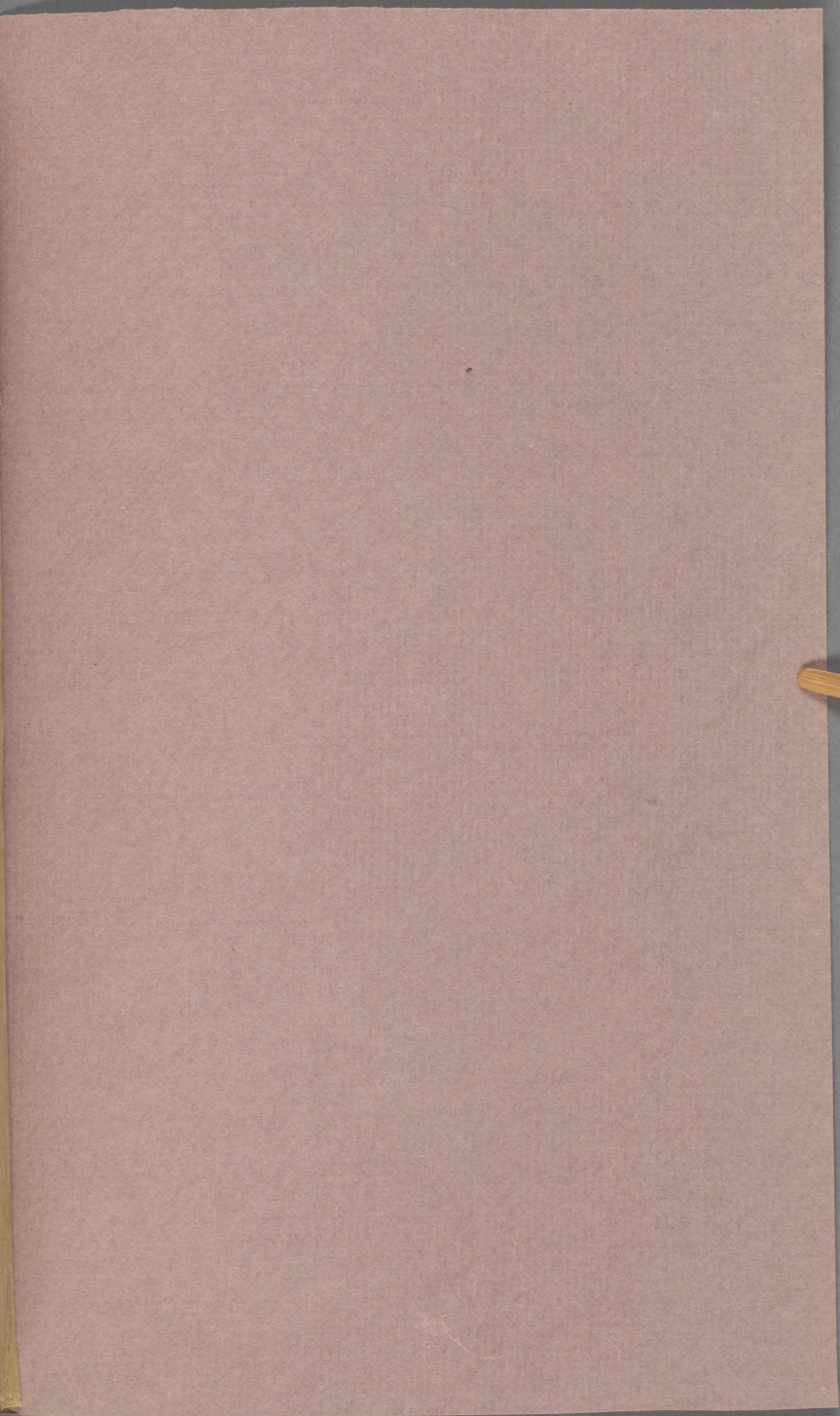
47. Den tjugonde lyfte wi ankar med frögd,
Wår håg löpte före til Carlsrone redd, Om-
söder wi skåde des Skantsar så rar, Nu fälle
wi ankar rätt oss til behag.

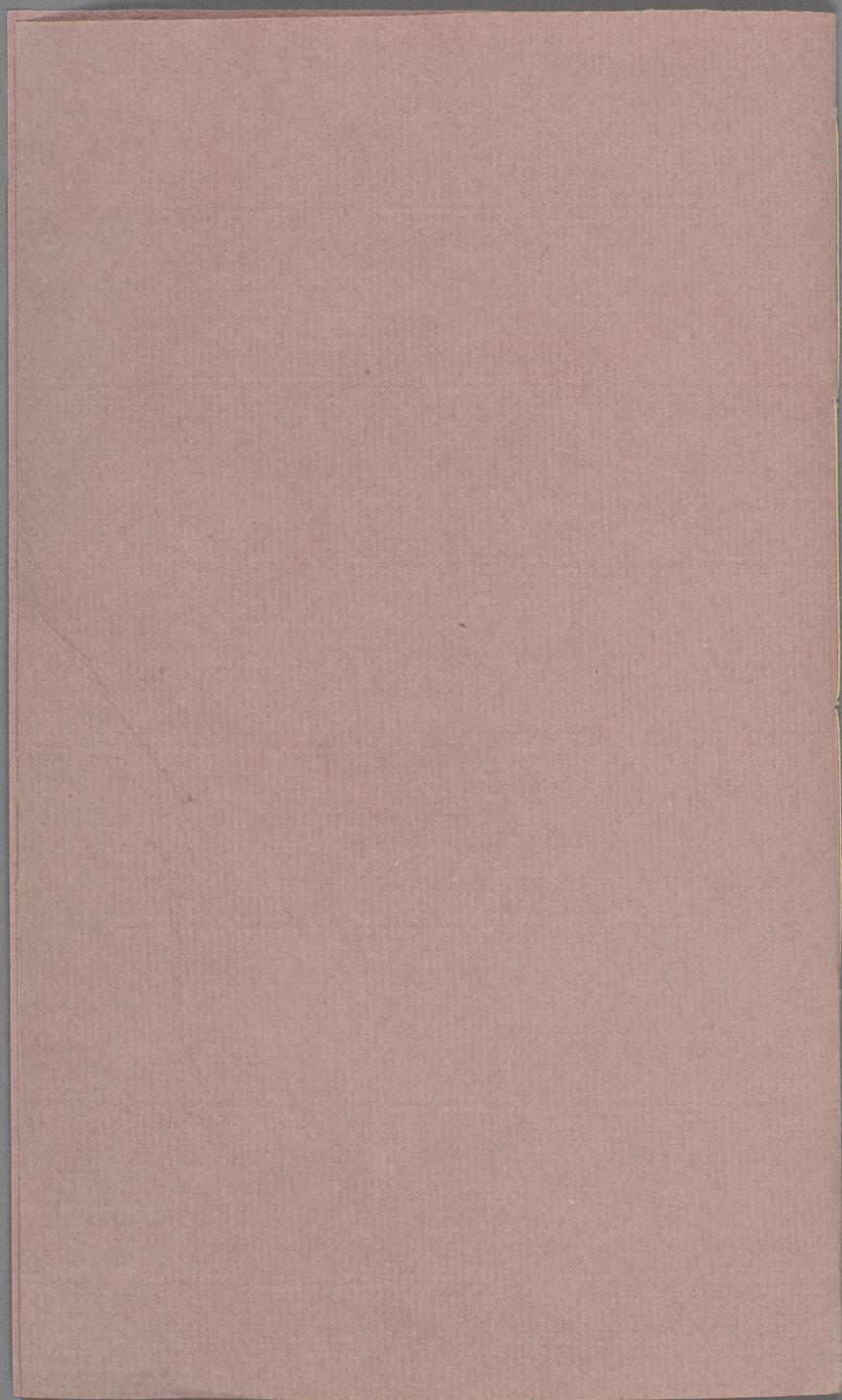
48. Välkommen I Herrar samt gemene man,
Som fölgt har wår Flotta från främmande
land, Jag menar från Finland til Carlsrona
stad, Den femte December som gjorde oss glad.

49. O! Gud war en borg kring om vårt
Swea land, Beware wår Konung med din mil-
da hand, Låt honom framleswa i glädje och ro,
Att wi under honom i fridsamhet bo.

50. Jag slutar min Wisa samt hjertelig ber,
O! människa waka och synda ej mer, Ödmju-
ka dig under Guds mäktiga hand, Så får
du inträda i Himmelens land.

* * *

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

